

Λαμπρινή Μποβιάτσου

Η Λαμπρινή Μποβιάτσου, είναι μία από τις πιο δραστήριες καλλιτέχνιδες της γενιάς της, που ενώ χρησιμοποιεί πολλά και διαφορετικά αντικείμενα για τις ανάγκες του έργου της-ready made- είτε ολόκληρα, είτε ενσωματωμένα σε τελάρα, η ζωγραφική είναι πάντα στο κέντρο του έργου της και ξεδιπλώνεται πολυεπίπεδα όπως "Ο Μίτος του χρόνου" που είναι ο τίτλος της ατομικής της έκθεσης που είναι και η αφορμή για την μεταξύ μας συζήτηση.

Της Έφης Μιχάλαρου

Φωτο. Αρχείο Λαμπρινής Μποβιάτσου

Ο τίτλος της έκθεσής σας είναι "Ο Μίτος του χρόνου", ξετυλίγοντάς τον, μέσα από έργα που τα περισσότερα όπως γνωρίζουμε είναι πρόσφατα, πόσα αποκαλύπτονται σ' εσάς και πόσα στον θεατή;

Τα έργα που παρουσιάζω στην έκθεση είναι έργα που δημιουργήθηκαν την τελευταία διετία. Όλα συνδέονται μεταξύ τους, μια και τα πυροδότησε η ίδια διαδρομή σκέψης και συναισθημάτων. Λειτουργώ υποσυνείδητα όταν δημιουργώ, αφήνοντας το βαθύ υπόγειο ποτάμι του νου να αναβλύζει ελεύθερα. Δρώντας κατ' αυτόν τον τρόπο σίγουρα αποκαλύπτονται σε εμένα πράγματα. Ο θεατής από την άλλη, δίνει τη δική του ερμηνεία. Η ερμηνεία του αυτή πιστεύω ότι είναι ενδεικτική και αποκαλυπτική του εσωτερικού του κόσμου και της κατάστασης στην οποία βρίσκεται.

Ο τρόπος που χρησιμοποιείτε το κόκκινο νήμα στα έργα σας είναι πολύ δυνατός, σχεδόν σοκαριστικός... είναι συνειδητή ή ασυνείδητη επιλογή;

Πρόθεσή μου ήταν να ανακινήσω δυνατές, ίσως μερικές φορές δύσκολες πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης. Με την ένωση των αντιθέτων που διατρέχει όλη την έκθεση, όπως για παράδειγμα το κόκκινο νήμα επάνω στο άσπρο του γύψου ή του χαρτιού, νομίζω ότι αυτό επιτυγχάνεται. Όπως το σκέφτομαι εκ των υστέρων δεν πρέπει να ήταν μια ασυνείδητη επιλογή.

Ζωγραφική, σχέδιο, αντικείμενα, γλυπτική, πολλά διαφορετικά υλικά συναντώνται και συνθέτουν ένα προσωπικό αφήγημα. Τι σημαίνει για σας η χρήση των πολλαπλών μέσων, σε μία εποχή που αναδύεται ένας σχεδόν εμμονικός επαναπροσδιορισμός της ζωγραφικής, διεθνώς;

Η ζωγραφική είναι και δική μου εμμονή. Από τα χρόνια της Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Ρώμης όπου σπούδασα και που τότε, στις αρχές της δεκαετίας του '90 έβριθε από διάφορους πειραματισμούς σε υλικά και άυλα μέσα, εγώ δεν την εγκατέλειψα ποτέ. Με τον ίδιο τρόπο και τώρα, όποιο μέσο και να χρησιμοποιήσω, υπάρχει κάποιο ζωγραφισμένο μέρος του έργου. Είτε ζωγραφίζω πάνω στο γλυπτό, είτε στο έτοιμο μεταλλικό αντικείμενο, είτε στο ύφασμα, η ζωγραφική είναι πάντα εκεί, φανερή ή κρυμμένη.

Η ματιά, η θέση, στο έργο σας ολόκληρο, είναι καθαρά γυναικεία, από όπου απορρέουν όλα τα θέματα που μας απασχολούν, όλα υπό διαπραγμάτευση, σε μία εποχή που κανονικά θα έπρεπε να είναι τακτοποιημένα.

Τα ζητήματα που με απασχολούν, όπως το πέρασμα του χρόνου, ο έρωτας και η αγάπη, η ένωση και η μοναξιά, το όνειρο, η ευφορία και η απογοήτευση, η ελπίδα και η διάψευση, η τρυφερότητα και η βία, η εγγύτητα και η απόσταση των συναισθημάτων και των σωμάτων, πιστεύω ότι απασχολούν γενικά τον άνθρωπο ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας. Ως γυναίκα που είμαι ίσως, τα βλέπω από τη δική μου σκοπιά, που εμπεριέχει την πολλαπλότητα των ρόλων που καλούμαι να πραγματώσω και μια μητρική, θα έλεγα έντονα δοτική σκοπιά. Τα ζητήματα που απασχολούν τη σύγχρονη γυναίκα όταν αυτά εμφανίζονται στο έργο μου, είναι γιατί ως γυναίκα τα βιώνω στην καθημερινότητά μου, δεν είναι όμως πρόθεσή μου το να φτιάξω μονάχα έργα για το γυναικείο ζήτημα.

Ζείτε και εργάζεστε στην Κρήτη- στα Χανιά, ποια η θέση και αντιμετώπιση της γυναίκας και ποια η υποστήριξη και η αλληλεγγύη από τις υπόλοιπες;

Τα Χανιά είναι μια όμορφη, πολυπολιτισμική κοινωνία που όμως παλεύει ακόμα να αποτινάξει τα παραδοσιακά της πρότυπα. Η γυναίκα μπορεί να είναι ανεξάρτητη και δυναμική όμως όχι και πάρα πολύ, όπως συμβαίνει και σε άλλες πόλεις πολύ μεγαλύτερες. Γιατί ποτέ και πουθενά στον κόσμο δεν εκτιμήθηκε όσο θα έπρεπε η φυσικότητα στη γυναίκα.

Στο επίκεντρο του έργου σας- ακριβώς όπως η Φρίντα Κάλο όπως πολύ ωραία σημειώνει- η συνάδελφος Πέγκυ Κουνενάκη στο κείμενο του καταλόγου- είναι η φιγούρα σας, ο εαυτός, πόση είναι η απόσταση που σας χωρίζει από το έργο σας και πόσο εμπεριέχεστε σ' αυτό;

Η Φρίντα Κάλο έλεγε: Ζωγραφίζω τον εαυτό μου γιατί είμαι ο άνθρωπος που γνωρίζω περισσότερο. Έτσι κι εγώ, θέλοντας να μιλήσω για τον άνθρωπο, ξεκινώ από τον ίδιο μου τον εαυτό με την πρόθεση πάντα το ατομικό μου βίωμα ή συναίσθημα να ακουμπήσει στο συλλογικό, να μιλήσει και να αφορά τον θεατή. Άλλωστε το τρίπτυχο έργο τέχνης, θεατής και καλλιτέχνης, είναι αυτό που διατρέχει από τα πρώτα μου ακόμα βήματα τη δουλειά μου και προσεγγίζεται μέσα της αντανάκλασης. Ο θεατής, καθώς παρατηρεί το δικό μου πρόσωπο μπαίνει και ο ίδιος μέσα στο έργο, γίνεται μέρος του.

Τα συναισθήματα που διακρίνουμε στο έργο σας, είναι αυτά που διακατέχουν πολλές γυναίκες στις μέρες μας: κούραση, θλίψη, μοναξιά, απογοήτευση... τι εύχεστε μέσα από τον μαγικό καθρέφτη της τέχνης να συμβεί και ν' αλλάξουν, ώστε οι γυναίκες να ανακαλύψουν την χαρά και την χαμένη ζωτικότητα;

Η τέχνη μου είναι μία αέναη προσπάθεια επανάκτησης ενός χαμένου παραδείσου. Υπάρχουν όλα αυτά που αναφέρατε στα έργα μου όμως υπάρχει και η αγάπη, ο έρωτας, το πάθος, η τρυφερότητα, η ψυχική ανάταση που χαρίζει η επαφή. Καθώς φαίνεται, αυτά τα όμορφα, τα σπουδαία όμως δύσκολα, είναι και η απάντηση στην ερώτηση.

Πρώτη Δημοσίευση: www.dreamideamachine.com

© Συνέντευξης Έφη Μιχάλαρου

Info: Επιμέλεια: Πέγκυ Κοθνενάκη & Γιάννης Π. Μαρκαντωνάκης, Χώρος Τέχνης Χανίων, Α. Παπαναστασίου 59, Λενταριανά, Χανιά, Διάρκεια: 25/1-28/2/2023